

INSTRUMENT GŁÓWNY (VIOLA DA GAMBA)

Nazwa przedmiotu

Wydział Instrumentalny

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Instrumentalistyka

Kierunek

Specjalność

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	wykład	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
✓	✓	✓	✓	✓	✓
E	E	E	E	E	Z
ECTS					
9	9	9	9	9	9

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

180

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

1440

punkty ECTS

54

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordynator przedmiotu

Kierownik Katedry Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej

Prowadzący przedmiot

Christian Zincke

c.zincke@amfn.pl

Metody kształcenia

- wykład problemowy
- wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień
- praca indywidualna
- praca z tekstem i dyskusja
- Wybór z listy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się

- egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

Absolwent posiada umiejętność samodzielnej i świadomej pracy nad dziełem muzycznym, zna literaturę zgodnie ze swoją specjalnością - gra na violi da gamba, a także tradycję wykonawczą i style w poszczególnych stylizacjach. Świadomie rozwija warsztat wykonawczy w kontekście sposobów kształtowania frazy i doskonalenia sposobów kształtowania dźwięku. Pracę nad utworem prowadzi w oparciu o niezbędną znajomość formy i stylu. Posiada i rozwija umiejętności samodzielnej pracy nad warsztatem technicznym w oparciu o sposoby i techniki ćwiczenia, planowanie pracy, wykorzystanie literatury naukowej, fonograficznej i wiodących wydawnictw nutowych polskich oraz zagranicznych. Świadomie wykorzystuje różne rodzaje pamięci (wzrokowa, słuchowa, ruchowa, harmoniczna). Posiada przygotowanie i doświadczenie w zakresie występów publicznych. Jest przygotowany do egzaminu dyplomowego i podjęcia studiów II stopnia w ramach specjalizacji - gra na violi da gamba.

WYMAGANIA WSTĘPNE

- opanowanie wiedzy ogólnie muzycznej na poziomie średniej szkoły muzycznej;
- zdanie egzaminu konkursowego na studia I stopnia, kierunek - instrumentalistyka, specjalność: muzyka dawna - gra na violi da gamba.

Ze względu na brak systemowego nauczania violi da gamba na poziomie szkoły II st., kandydat winien zaprezentować swoje umiejętności na dowolnym instrumencie z rodziny smyczkowej lub lutniowej, umożliwiającym samodzielną wypowiedź artystyczną na poziomie średniozaawansowanym. Wskazana jest ogólna wiedza nt. historii instrumentu i muzyki oraz znajomość podstawowego repertuaru XVII i XVIII wieku.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

Znalezienie właściwej – ergonomicznej pozycji ciała podczas gry na violi. Praca nad wydobyciem dobrze rezonującego, alikwotowego dźwięku, nad jego kształtem. Umiejętność konserwacji instrumentu (wymiana strun, włosia, utrzymanie instrumentu w czystości). Wykonywanie ćwiczeń technicznych (np. P. Biordi, V. Ghielmi, Metodo completo e progressivo per Viola da gamba. Volume I) oraz prostych tańców (np. Musique à la cour de France, Musique à la cour d'Angleterre), praca nad prostymi dyminucjami (np. D. Ortiz) i sonatami (np. K. Fr. Abel, 6 Easy sonatas).

podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr II

Praca nad wydobyciem dobrze rezonującego, alikwotowego dźwięku, nad jego kształtem oraz intonacją. Wykonywanie ćwiczeń technicznych (np. B. Gasser, Viola da gamba), praca nad dyminucjami (np. D. Ortiz, Ch. Simpson) oraz prostymi kanzonami (np. G. Frescobaldi), a także sonatami (np. G. Ph. Telemann) oraz suitami francuskimi (np. M. Marais, Pièces de viole 3ème livre). Wprowadzenie do sztuki improwizacji oraz czytania tabulatur.

podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr III

Dalsza praca nad wydobywaniem dźwięku i intonacją. Wykonywanie ćwiczeń technicznych (np. P. Biordi, V. Ghielmi, Metodo completo e progressivo per Viola da gamba. Volume II), dyminucji (np. Ch. Simpson, H. Buttler), sonat (np. J. S. Bach, Sonata G-dur BWV 1027), suit (np. N. Hotman). Wprowadzenie do gry na dwie viole da gamba, praca nad sztuką improwizacji czytaniem tabulatur.

podstawowe kryteria oceny (semestr III)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr IV

Rozwijanie umiejętności gry w duecie viol (np. N. Metru, M. East), praca nad ozdobnikami w muzyce francuskiej (np. na podstawie avertissement De Machy'ego), wykonywanie dyminucji oraz sonat (np. G. Finger) oraz suit (np. Dubuisson, W. Young).

podstawowe kryteria oceny (semestr IV)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr V

Praca nad dyminucjami włoskimi (np. G. Dalla Casa), sonatami (np. A. Corelli), suitami francuskimi (np. L. De Caix d'Hervelois) oraz nad grą w duecie viol (np. Sainte Colombe).

podstawowe kryteria oceny (semestr V)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr VI

Bezpośrednie przygotowanie do egzaminu dyplomowego, który powinien trwać ok. 45 minut. Program powinien zawierać: dyminucję włoską lub angielskie division, suitę francuską solo lub z basso continuo, sonatę barokową lub wczesnoklasyczną z basso continuo lub obligato oraz jeden utwór wykonany w duecie viol. Program może być wykonywany z nut. Egzaminy i dyplom oceniane są komisyjnie.

podstawowe kryteria oceny (semestr VI)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	posiada znajomość podstawowego repertuaru związanego z własną specjalnością	P6_I_W02
	posiada wiedzę umożliwiającą docieranie do niezbędnych informacji (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet), ich analizowanie i interpretowanie we właściwy sposób	P6_I_W04
	orientuje się w piśmiennictwie dotyczącym kierunku studiów, zarówno w aspekcie historii danej dziedziny lub dyscypliny, jak też jej obecnej kondycji (dotyczy to także Internetu i e-learningu)	P6_I_W05
	rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	P6_I_W07
	posiada znajomość stylów muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych	P6_I_W08
	posiada wiedzę dotyczącą muzyki współczesnej	P6_I_W09
	posiada orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w muzyce oraz w zakresie rozwoju technologicznego związanego ze swoją specjalnością	P6_I_W10
	posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy własnego instrumentu i jego ewentualnej konserwacji	P6_I_W11
Umiejętności	dysponuje umiejętnościami potrzebnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych	P6_I_U01
	jest świadomy sposobów wykorzystywania swej intuicji, emocjonalności i wyobraźni w obszarze ekspresji artystycznej	P6_I_U02
	wykazuje zrozumienie wzajemnych relacji zachodzących pomiędzy rodzajem stosowanej w danym dziele ekspresji artystycznej a niesionym przez niego komunikatem	P6_I_U03
	posiada znajomość i umiejętność wykonywania reprezentatywnego repertuaru związanego z głównym kierunkiem studiów	P6_I_U04
	posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy dotyczącej podstawowych kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów	P6_I_U05
	posiada umiejętność odczytania zapisu muzyki XX i XXI wieku	P6_I_U06
	jest przygotowany do współpracy z innymi muzykami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym	P6_I_U07
	posiada umiejętność właściwego odczytania tekstu nutowego, biegłego i pełnego przekazania materiału muzycznego, zawartych w utworze idei i jego formy	P6_I_U09
	opanował warsztat techniczny potrzebny do profesjonalnej prezentacji muzycznej i jest świadomy problemów specyficznych dla danego instrumentu (intonacja, precyzja itp.)	P6_I_U10
	przyswoił sobie dobre nawyki dotyczące techniki i postawy, umożliwiające operowanie ciałem w sposób (z punktu widzenia fizjologii) najbardziej wydajny i bezpieczny	P6_I_U11
	posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrycznych oraz aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, pedalizacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów	P6_I_U13
	posiada umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi na temat interpretowania, tworzenia i odtwarzania muzyki oraz na temat kwestii dotyczących szeroko pojmowanych tematów ogólnohumanistycznych	P6_I_U15

	posiada podstawowe umiejętności kształtowania i tworzenia muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego	P6_I_U16
	dzięki częstym występom publicznym wykazuje umiejętność radzenia sobie z różnymi stresowymi sytuacjami z nich wynikającymi;	P6_I_U17
	wykazuje umiejętność brania pod uwagę specyficznych wymagań publiczności i innych okoliczności towarzyszących wykonaniu (jak np. reagowania na rozmaite warunki akustyczne sal);	P6_I_U18
Kompetencje społeczne	realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikającej z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji	P6_I_K02
	posiada umiejętność organizacji pracy własnej i zespołowej w ramach realizacji wspólnych zadań i projektów	P6_I_K03
	posiada umiejętność samooceny, jak też jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań muzycznych, artystycznych oraz w obszarze szeroko pojmowanej kultury	P6_I_K04
	jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy społeczne, naukowe i etyczne oraz umie je umiejscowić w obrębie własnej pracy artystycznej	P6_I_K05
	w sposób świadomy i profesjonalny umie zaprezentować własną działalność artystyczną;	P6_I_K09
	umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu dziedziny muzyki	P6_I_K10
	jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów	P6_I_K12
	w sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania	P6_I_K13

LITERATURA PODSTAWOWA

- ćwiczenia techniczne zawarte w szkołach gry na violi (P. Biordi, V. Ghielmi, Metodo completo e progressivo per Viola da gamba. Volume I; B. Gasser, Viola da gamba; J. Robertson- Wade, Le violiste: Basse de viole. Premier Livre)
- improwizacja (J. L. Charbonnier: Si l'on improvisait! - francuska szkoła improwizacji)
- utwory o charakterze diminucyjnym (D. Ortiz, Ch. Simpson, H. Buttler, G. Frescobaldi, G. Dalla Casa)
- czytanie tabulatur (T. Hume, Monsieur de Machy oraz ćwiczenia J. L. Charbonnier, Les tabulatures pour la viole de gambe)
- proste utwory renesansowe (zbiory: Musique à la cour de France, Musique à la cour d'Angleterre, Musique à la cour d'Espagne)
- suity francuskie na violę da gamba i basso continuo (N. Hotman, Dubuisson, M. Marais, L. Caix d'Hervelois. R. Marais)
- sonaty (G.Ph. Telemann, K. Fr. Abel, G. Finger)
- utwory na dwie viole da gamba basowe (np. W. Gorton, M. East, N. Metru, Sainte Colombe, J.B. de Boismortier)

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Źródła:

- D. Ortiz Diego, Trattado de Glosas (Rzym 1553)
- Ch. Simpson, The division viol (Londyn 1659)
- J. Rousseau, Traité de la viole (Paryż 1687)
- De Machy, Pièces de viole en musique (Paryż 1685)
- M. Marais, Pièces de viole 3ème livre, Pièces de viole 4ème livre (1711, 1717)

Teksty współczesne:

- N. Dolmetsch, The viola da gamba, its origin, history, its technique and musical resource
- D. Szlagowska, Muzyka baroku (Gdańsk 1998)
- J. Tarling, Baroque string playing for ingenious learners (St. Albans 2001)

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Repozytoria prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych muzycznych uczelni krajowych oraz zagranicznych

- Academic Search Premier
- Cambridge Companions to Music
- Classical Scores Library
- Garland Encyclopedia of World Music Online
- JSTOR
- Naxos Music Library
- New York Times Historical (1851-2007)
- Oxford Music Online
- Grove Music Online
- Oxford Reference Online
- Project MUSE
- ProQuest Dissertations & Theses
- RILM Abstracts of Music Literature
- RIPM Retrospective Index to Music Periodicals with Full Text
- International Music Score Library Project

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
Czego dotyczy modyfikacja	czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktorów (jeśli potrzeba)		